అనుభవ మాలిక

-కె.కె. రఘునందన

''ఈ ప్రొహిబిషన్ ఎత్తివేయటం మనలాంటి జీవాలను బ్రతికించటానికే'' ఎనలేని ఆనందంతో అన్నాడు ప్రభాకరన్.

''అసలే నాలుక పీక్కుపోతోంది. ఛీర్స్ కొట్టుకుని ఎంతో కాలమైంది.'' నొచ్చుకుంటూ చెప్పాడు శ్రావణచంద్ర.

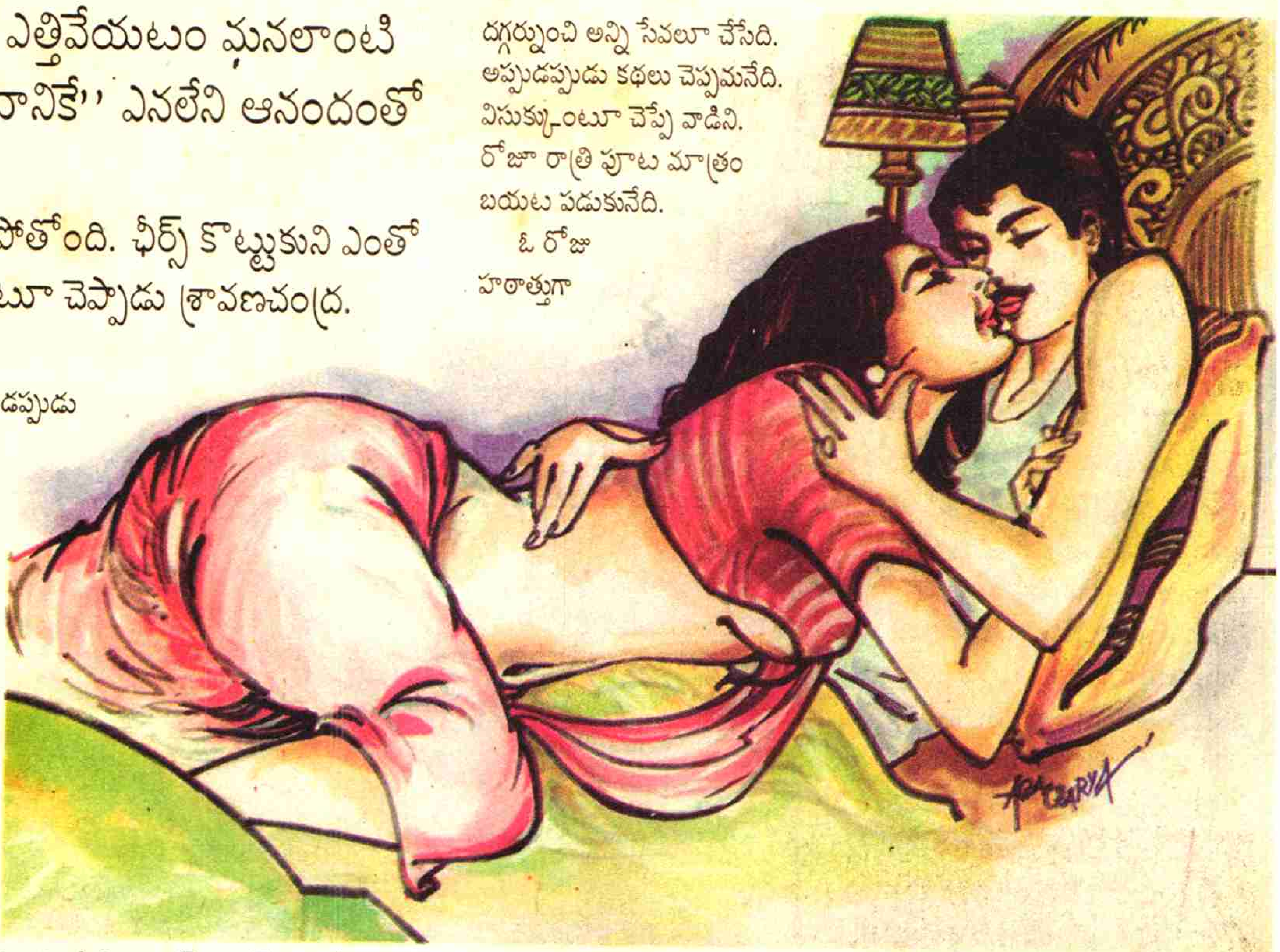

''డంబాలు కొట్టకోయ్! అప్పుడప్పుడు డిఫెన్స్ సరుకు లాగించ లేదూ! మేమెక్కడ వాటా కొస్తామోనని బెంగెట్టుకుని చెప్పావు కాదు'' ఎత్తి పొడిచాడు మేఘశ్యామ్.

పై సంభాషణ- ఒకప్పుడు త్రిమూర్తులుగా పిలవబడ్డ మిత్రత్రయానిది.

చదువు సంధ్యలనంతరం గల్ఫ్ దేశాల్లో స్థిరపడ్డ ప్రభాకరన్ సెలవు నెపంతో విజయనగరం రావటంతో శ్రావణచంద్ర, మేఘశ్యామ్ సెలవులు పెట్టేసి ఒక చోట చేరారు.

''ఇక జరదా పాన్‌లకి, గుట్కాలకి స్వస్తిచెప్పేసి ఓ ఫుల్‌బాటిల్‌కు నాందీపలికి, హాయిగా కమ్మని కథలు చెప్పుకుందాం'' తిరిగి ప్రస్తావించాడు ప్రభాకరన్.

''చందమామ కథలా!'' శ్రావణచంద్ర ఎద్దేవా చేశాడు.

ఫక్కున నవ్వాడు మేఘశ్యామ్.

''నయం ఇంకా బామ్మగారి కథలన్నావు కాదు'' నవ్వాపి అన్నాడు ప్రభాకరన్.

''అదంతా ఎందుగ్గాని....మనం దూరత్రా విడిపోయి బతుకుతున్న జీవాలం కాబట్టి మన శృంగార కథలు చెప్పుకోకతప్పదు. ఈ కిక్‌లో అది కూడా కిక్ యిస్తుంది.'' శ్రావణ చంద్ర అన్నాడు.

మిగిలిన ఇరువురూ ఒకరి మొహాల్లోకి ఒకరు చూసుకుని ముసిముసిగా నవ్వుకున్నారు.

''మీ ఇద్దరూ వింటానంటే ప్రపోజల్ నాదే కాబట్టి నేనే మొదలెడతాను.'' అన్నాడు ప్రభాకరన్.

''అంతకంటేనా!'' చెవులు రిక్కించారు మిత్రులిద్దరూ.

''గల్ఫ్ దేశాలకి పోక మునుపు అటవీశాఖలో పనిచేసిన నేను డెప్యుటేషన్‌పై దేవరాపల్లిలో పనిచేయవలసి వచ్చింది. ఆ చుట్టు ప్రక్కల గిరిజన గ్రామాలుండేవి. శారదా నది దాటాక ఓ చిన్న కొండగూడెంలో నా తాత్కాలిక మకాం. ఏర్పాటుచేసింది జోగయ్య. బ్రహ్మచారిగాడిగా నా కేదీ చాలా వాతా కాదు. అన్నింటికీ జోగయ్యనే నమ్మాను. వాడే వంటా వార్పా చూసేవాడు. ఎక్కువగా నా వృత్తి పరిధిలో నిమగ్నమయ్యేవాడిని. అంతే తప్ప నాకేం పట్టేది కాదు. ఆడ-మగ తేడా లేకుండా నా దగ్గరకు వచ్చేవారు. ఆడవారికి జాకెట్ వుండేది కాదు. కానీ, వారిలో అమాయకత్వమే తప్ప మరే కోణం దృగ్గోచరమయ్యేది కాదు. అలా కొంతకాలం సాగాక జోగయ్యకి సుస్తీ చేసింది. వాడు రాకపోవటంతో నేనే చెయ్యికాల్చుకోవలసి వచ్చేది.

ఒకరోజు సాయంత్రం జోగయ్య పంపాడంటూ ఓ పిల్ల వచ్చింది. ఎత్తైన పిల్ల, మంచి వర్చస్సు, పదహారేళ్ళ ప్రాయంలో పొంకం, బింకం కలబోసుకున్న విగ్రహం. ఆమెకీ రవికె లేదు. బుగ్గమీద చిన్న పుట్టుమచ్చతో శోభిల్లేది.

అయితే నా పనిలో నేనుండేవాడిని. కాని ప్రత్యేక దృష్టి నిలపలేదు. టీ, కాఫీల దగ్గర్నుంచి అన్ని సేవలూ చేసేది. అప్పుడప్పుడు కథలు చెప్పమనేది. విసుక్కుంటూ చెప్పే వాడిని. రోజూ రాత్రి పూట మాత్రం బయట పడుకునేది.

ఓ రోజు హఠాత్తుగా నన్నేదో కరచినట్లయితే బాధతోనే బయటనున్న ఆమెను లేపాను.

దీపం వెలుతురులో పిన్నీసు గుచ్చి రక్తం లాగి నోటితో పీల్చి వుమ్మింది. బయటకెళ్ళి ఏవో ఆకులు తెచ్చి పసరు పిండింది. కొద్ది క్షణాలకే నా ప్రాణం లేచి వచ్చింది. ఆ క్షణం మొదలు నాకామెపై ఎనలేని అభిమానం ఏర్పడింది.

ఒకసారి తన తండ్రిని చూడ్డానికి బయలుదేరి, శారదానది పొంగుతూందని తిరిగి వచ్చేసింది. సరిగ్గా అదేరోజు అర్ధరాత్రి నాకు మెలకువ వచ్చింది. బయట ఈదురుగాలులు...ఒకటే వర్షం..రెండు రోజులుగా వాయుగుండం ప్రకటన యిప్పటికి భీకర రూపు దాల్చిందేమోననిపించింది. అంతలో నాకు బయట పడుకున్న ఆమె విషయం గుర్తుకొచ్చింది. హరికేన్ లాంతరు పట్టుకెళ్ళి చూశాను. అంతే ఆమెను ఆస్థితిలో చూడలేకపోయాను. తీవ్రంగా వణుకుతోంది. ఒళ్ళంతా తడిసి ముద్దయిపోయింది. పెదవులు వుధృతిగా టప టప కొట్టుకుంటున్నాయి. కళ్ళల్లో భయం వికృతంగా నాట్యమాడుతోంది.

తొలిసారిగా పేరుపెట్టి 'చిన్నీ' అంటూ పిలిచాను. ఉలుకు-పలుకు లేదు. ఒళ్ళు ముట్టుకున్నాను. మంచుగడ్డంత చల్లగా....గడియో, క్షణమో ప్రాణాంతకం కావచ్చు....

ఆ సమయంలో గడప దిగి ఎవరినైనా సాయమడగాలన్నా తుపాన్ బీభత్సం..

అంతే! నా శాయశక్తులా చిన్నిని అమాంతం ఎత్తుకుని మోసుకెళ్ళి పక్కమీద

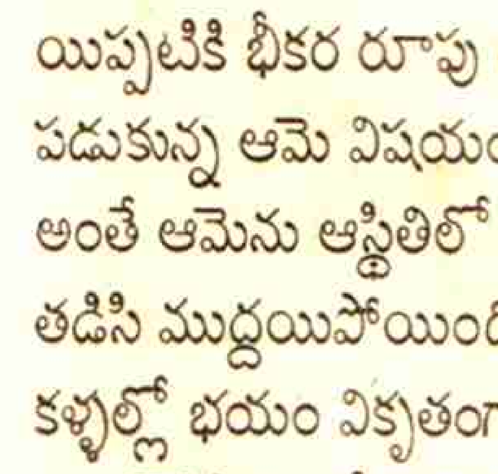

అడల్ట్స్ ఓన్లీ!

వేశాను. మొదట ఆమె ఒంటిమీద తడిగుడ్డలు లాగేశాను. తువ్వాలు ఒత్తి ఒళ్లంతా తుడిచాను. అరచేతులు దీపం దగ్గర వెచ్చచేసి అరికాళ్ళు రుద్దాను. అయినప్పటికీ చిన్నిలో వణుకు తగ్గలేదు. బ్రాందీ యిద్దామంటే బాటిల్ ఖాళీగా వెక్కిరించింది. నా ప్రయత్నమల్లా చిన్నిలో వేడి పుట్టి మరల మామూలు మనిషి కావాలనే! ఆ సమయంలో నాకు తళుక్కున ఒక ఆలోచన మెరిసింది. వివేకం, న్యాయం అన్న పదాలు విస్మరించాను. ఆపద్ధర్మంలో ఆ పద్ధతి అనివార్యం.

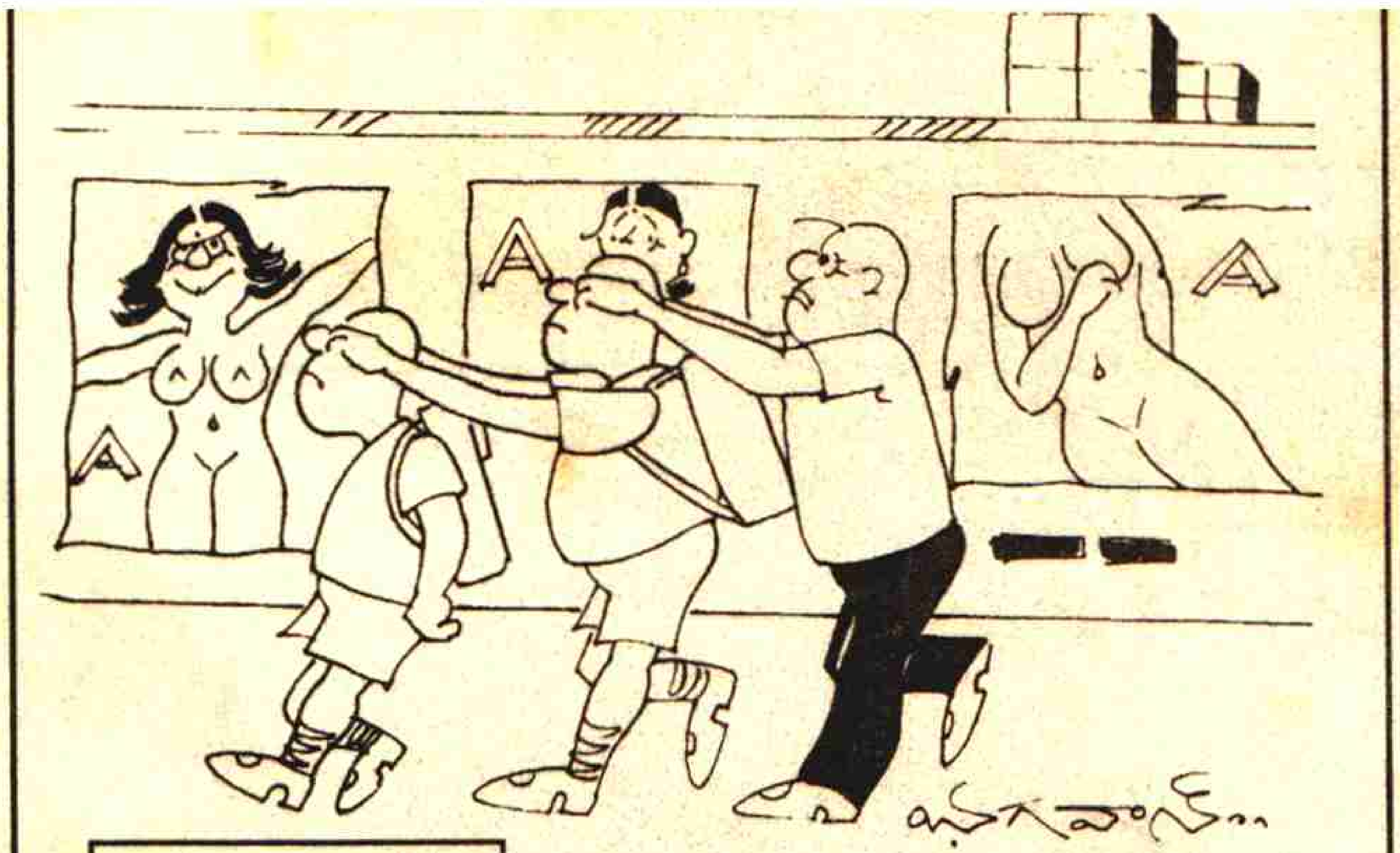

A కార్టూన్

ఆ చిన్ని వెలుతురులో నా కళ్ళకు చిన్ని నగ్నరూపం స్పష్టంగా సాక్షాత్కరించింది. స్తనాగ్రాలపై తేనె టోపీల్లాంటివి విచిత్రంగా కదులుతూంటే నాలో ఆమూలాగ్రం కసి, వేడి విజృంభించాయి. నేనే ఆమెకు దుప్పటిగా మారాను. నా పెదాలతో పెదాలు కప్పాను. చిన్ని ఒంటిని అవకాశం వున్నంత మేరా చుట్టేశాను. రాపిడితో ఆమెలో కదలిక ఆశించాను. అతి ప్రయాస మీద నా ప్రయత్నం ఫలించింది. చిన్నిలో ఏదో కొత్త కదలిక మొదలైంది. నాలో ఎనలేని సంతోషం. మరో అడుగు ముందుకేశాను. అంతే తను సైతం ప్రతి చర్య జరిపింది. అంతే నాలో పూర్ణ పురుషుడు విజృంభించి తృప్తిగా మూలిగాడు.

చిన్నికి ఏదో అపకారం తలపెట్టాననే భావన మొదలైంది. కానీ ఆమె నన్ను ప్రాణదాతగా ప్రతిష్టించుకుంది. ఏడ్చి మొత్తుకుంటుందని ఊహించాను. కానీ అదేం కాలేదు. తరువాత మరో రెండుసార్లు తన సర్వస్వం నాకర్పణ చేసింది.

అదీ నా తీయని అనుభవం'' ముగించాడు ప్రభాకరన్.

''అది నీ అడవి అనుభవం అన్నమాట. చాలా అదృష్టవంతుడివి.''

''పదహారేళ్ళ పిల్లను దోచుకున్నావన్నమాట.'' పొగిడారు శ్రావణచంద్ర-మేఘశ్యామ్.

''ఇప్పుడు నేను చెబుతాను'' ప్రారంభించాడు శ్రావణచంద్ర.

మిగిలిన వాళ్ళు తలలు పంకించారు.

''నేనా ఇంట్లోకి అద్దెకి దిగి వుండకపోతే సుధారాణితో పరిచయం జరిగి వుండేది కాదు. అదే నా భాగ్యం. నేనా ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టినప్పుడు నా భార్య పుట్టింటికి వెళ్ళటంతో ఒంటరితనం పీడించింది. రెండు పూటలా వండి వార్చుకోవటమంటే మహాబద్ధకంగా ఉండేది. ఒకరోజు నా అవస్థలు చూసి ప్రక్కవాటాలో వున్న అంగదరావుగారు తన భార్య సుధారాణి చేత క్యారేజి పంపారు. అది మొదలు ఆమెతో పరిచయం. ఆవిడ సాయంత్రం ట్రాన్స్‌పరంట్ నైటీ తొడుక్కుని మర్నాడు తొమ్మిదింటి దాకా విప్పేదికాదు. అలా నైటీతో నేరుగా నా గదిలోకి జొరబడి పోవటం నాకు వింతగా అనిపించేది. అంగద రావుగారు ఆఫీసుకి వెళ్తున్న ప్రతీసారి నాతో ''మా ఆవిడ జాగ్రత్త'' అని చెప్పడం విడ్డూరంగా తోచేది. భర్త వెళ్ళిన మరుక్షణం నా సమక్షంలోకొచ్చేది సుధారాణి.

వంగి వూడ్చినపుడు ఆమె యద సౌష్టవం, గమ్మత్తయిన కదలికలతో వెర్రెక్కించేది.

ఒకరోజు నేనేదో వ్రాసుకుంటుంటే నా టేబిల్ దగ్గరగా వచ్చింది. లేవబోతుంటే చేయి పట్టుకుని ఆపింది.

''నేనో ప్రశ్న వేస్తాను. చెప్పండి చూద్దాం.'' అడిగింది. చెప్పండన్నట్లు చూశాను.

''మాకు మూడుంటాయి. మీకు ఒక్కటే వుంటుంది. అదేంటో చెప్పండి.''

ఛ ఛ!! ఇంత పచ్చి బూతులా? ఓ గృహిణిగా ఏమిటీ విశృంఖలత?

నేను అయోమయంలో పడ్డాను. పచ్చిగా బదులీయటమా! లేక ఆమె జవాబుకి ఎదురు చూడ్డమా!

''మీరేదేదో ఊహించుకుంటున్నారు కదూ! అదేం కాదు- మా ఆడవారికి సమర్త, పెళ్ళి, సీమంతం..అనే మూడు ముచ్చట్లుంటాయి. మీకొక్క పెళ్ళి ముచ్చటే!'' పడి పడి నవ్వుతూ అంది.

ఖంగు తిన్నాను. అటువంటివే ద్వంద్వార్థాలు మాట్లాడేది. ఇరుకున పడేవాడిని.

ఒకరోజు అంగదరావుగారు బజారులోంచి గుడ్లు తెచ్చి ఎగ్‌మసాలా చేయమని చెప్పి వీధిలోకెళ్ళారు. ఆయన వచ్చేలోగా చేసి నాకు వేడివేడిగా వడ్డించింది. ఆయన వీధిలోంచి వస్తే ఎక్కడ అపార్థం చేసుకుంటారోనని నా బాధ. ఆయన వచ్చి వడ్డించమంటే పిల్లి తినేసిందని అబద్ధాలాడేసింది.

అప్పుడప్పుడు స్వీట్స్ తెచ్చి చెరిసగం పంచేది. ఇలాగే అన్నీ పంచమనేది. అర్థం కాలేదు నాకు.

ఒకసారి నాతో 'సిరివెన్నెల చూశారా' అని అడిగింది. చూశానని చెప్పాను. అందులో మూన్ మూన్‌సేన్, సర్వదమన్ బెనర్జీకి ప్రకృతిలో సప్తవర్ణాలు గురించి ఎలా వర్ణించి చెప్పిందో తను నటించి చూపించింది. ఇంకేముంది ఆమె అందం యావత్తు నన్ను పారవశ్య ప్రపంచంలోకి నెట్టేసింది.

అదను దొరికింది కదాని అల్లుకున్నాను. మరింక నాలో ఆమె పరాంగనన్న భావం నిష్క్రమించింది. అలాగే పొదివి పట్టుకుని బెడ్రూంలోకి నడిపించుకుని వెళ్ళిపోయాను. ఆమెతో నా అనుభవాలు సర్వరీతులుగా విలసిల్లాయి. అలా ఎంతసేపు గడిపామో తెలీదు.

''థాంక్స్! నా భర్త నన్ను ముట్టనైనా ముట్టడు. ఇంపొటెంట్!'' అంది చివరిసారిగా ఒదిగిపోయిన సుధారాణి.

అలా కొంతకాలం జరిగాక ఒకరోజు అంగదరావుగారు వచ్చి-''అయ్యా! మా ఆవిడకి ఏ జబ్బుందో తెలీదు. రాత్రిళ్ళు పిచ్చెత్తిపోతోంది. అందుకని సైకియాట్రిస్ట్‌కు చూపిస్తున్నాను''చెప్పాడు.

అతని మాటలకు పడి పడి నవ్వాలనిపించింది.

నిజానికి సుధారాణికి సెక్స్ కోరికలు తీరకనే పిచ్చి అని ఎరుగని అంగదరావుని చూస్తే జాలేసింది.

A జోక్స్

మూడ్

సెకండ్ షో సెక్సు సినిమా చూసొచ్చి మంచి మూడ్‌లో భార్యని దగ్గరకి లాక్కున్నాడు రాజారావు.

''అబ్బబ్బ వుండండి నిద్రొస్తోంది'' అంది భార్య.

''మంచి మూడ్ వచ్చిందే'' బలవంతంగా లాక్కుంటూ అన్నాడు.

''ఆ మూడ్ నిన్న రాత్రి వచ్చి వుండాల్సింది. ఇవాళ మధ్యాహ్నమే మీ టైపిస్టు నాగరాజా వచ్చెళ్లాడు'' నిద్ర మత్తులో పైకే అనేసింది భార్య.

-ముద్దా రమణ మూర్తి (ఎస్.పల్లపల్లి)

ఏం లేదు!

మన్మధరావు తన ఆఫీసులో స్టెనోతో తన రూంలోనే శృంగారం సాగించేవాడు. ప్యూన్ కనకయ్య తలుపు తోసుకొచ్చేస్తుంటే- ''నువ్వు లోపలికి రాబోయే ముందు తలుపు మీద కొట్టి నేను యస్ అంటేనే రా'' అని వార్నింగ్ ఇచ్చాడు మన్మధరావు. ఆ తర్వాత కనకయ్య ఏరోజూ ఇబ్బంది పెట్టలేదు.

''ఈమధ్య నువ్వు తలుపు తీయడంలేదు, బెల్ కొడితేనే వస్తున్నావు'' అన్నాడు మన్మధరావు.

''ఏం లేద్సార్! తలుపుకున్న తాళం చెవి రంధ్రం లోంచి చూసి మీరు బట్టలు మార్చుకునేదాకా ఆగి ఆ తర్వాతే వస్తున్నాను'' తాపీగా చెప్పాడు కనకయ్య.

-గుత్తుల శ్రీనివాసరావు (దొంతికుర్రు)

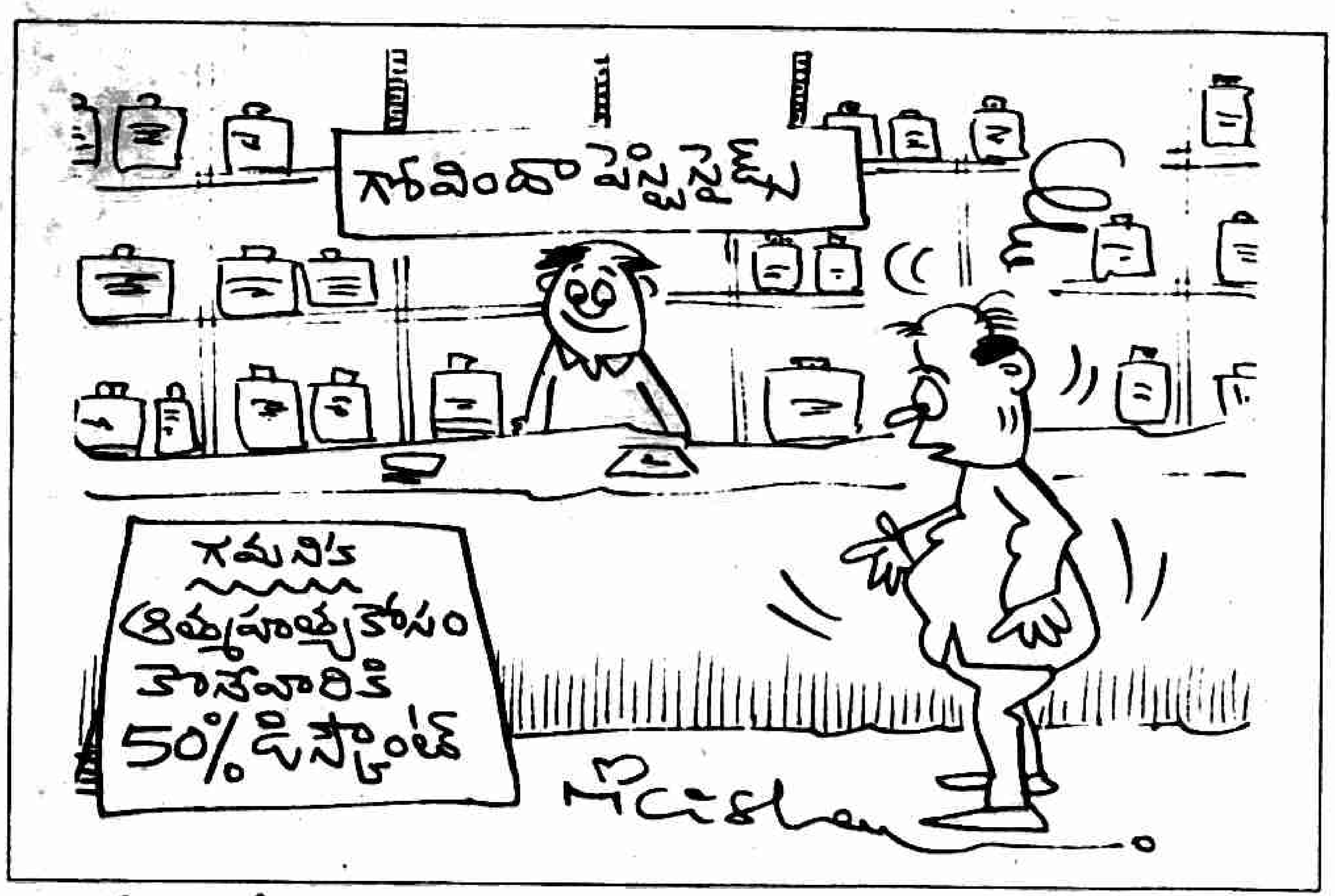

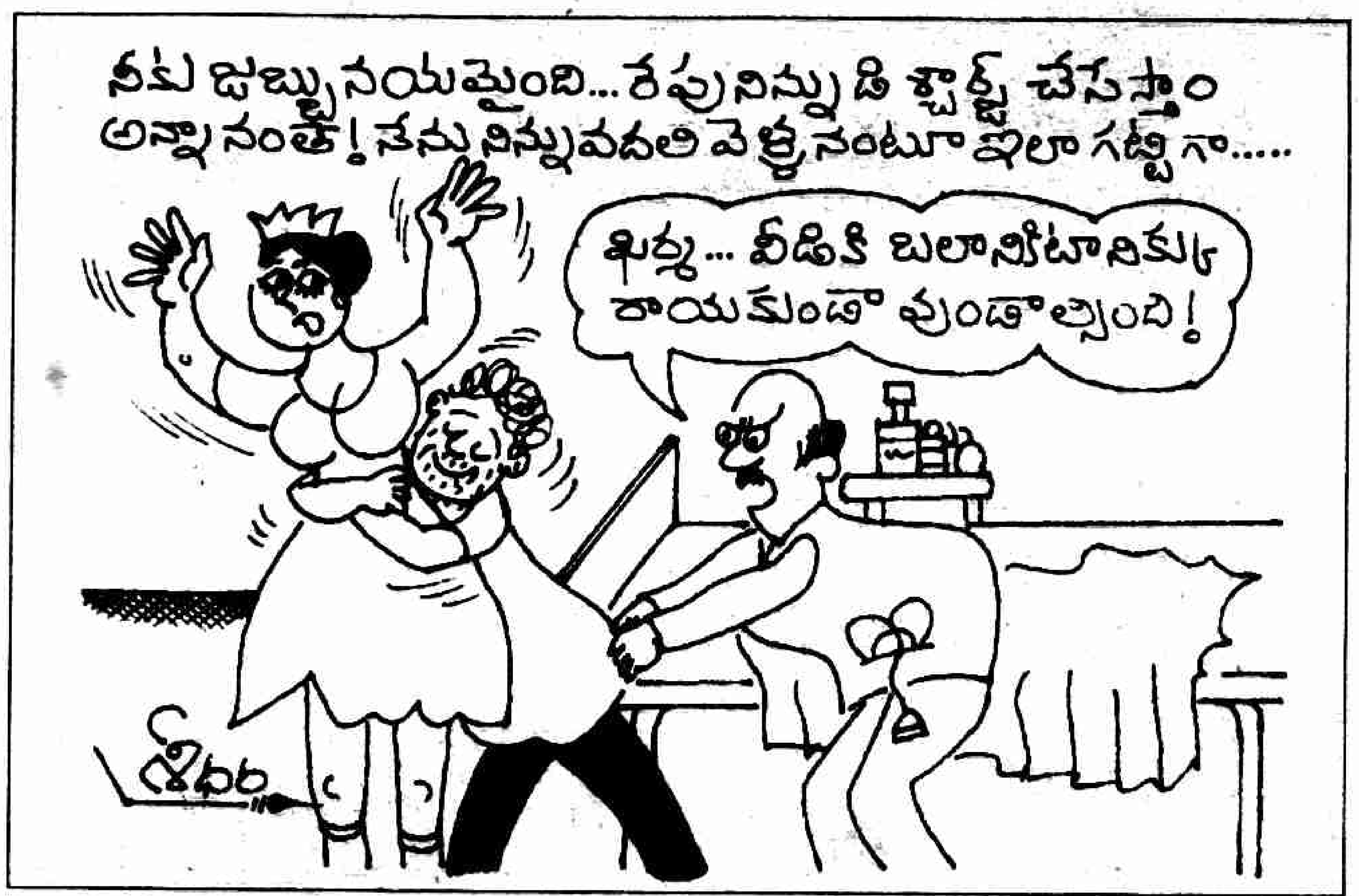

నేను బదిలీ అయి వెళ్ళిపోయినా సుధారాణి మాత్రం నాకు ఇప్పటికీ గుర్తే.

★★★

''నాకు సైకిల్ నేర్పరూ?'' అంది పదహారేళ్ళ శ్రీహిత. నిజంగానే మొహమాట పడ్డాను.

ఏనాడూ పరాయి వాళ్ళతో మాట్లాడ్డం ఎరుగని నేను ప్రక్కింటి మేజర్‌గారి అమ్మాయి సైకిల్ నేర్పమని కోరి అడిగితే ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు.

నాకు వీలుకాదని తప్పించుకు తిరిగాను.

రెండ్రోజుల తరువాత మేజర్ రమాకాంత్ గారే స్వయంగా నన్ను పిలిపించి-''బాబూ! మా అమ్మాయికి సైకిల్ నేర్పాలయ్యా. ఈరోజుల్లో ఆడవాళ్ళు సైకిళ్ళేమిటి స్కూటర్లే తొక్కేస్తున్నారు. కనీసం సైకిలైనా తనకు రావాలని పట్టుదలగా ఉంది. నీకు ఖాళీ అయినప్పుడు నేర్పు'' బ్రతిమలాడారు.

చెప్పిన రెండు రోజులకు మొదలెట్టాను.

సాయంత్రం చీకటి పడేవేళ బాలాజీ జంక్షన్ నుండి కాంప్లెక్స్ దాకా తిప్పేవాడిని. శ్రీహిత పొడగరి. క్రిందకు కాళ్ళందేవి. సీటెక్కించి ప్రక్కనే నిలబడి పట్టుకుని తొక్కించేవాడిని. ఓసారి రాయి ఎక్కించి నామీద తూలి పడింది. ఆ ఊపునకు కాసుకోలేక నేను నేలకొరిగాను. సైకిల్ నేల కరిచింది. ఆ చిన్న వెలుతురులో ఎలా లేచామో తెలీదు.

మొత్తానికి వారానికి సైకిల్ వచ్చేసింది. మేజర్‌గారు నాకు కృతజ్ఞతలు తెలిపారు. అదిమొదలు శ్రీహిత నాతో చనువుగా మెలిగేది. ఒంటరినైన నాకు చిన్న, చితక సాయాలు చేసేది.

ఒకరోజు నేను ఆఫీసు నుండి వచ్చేసరికి షవర్ చప్పుడు వినిపిస్తోంది. బాత్రూంలోకి దూరి జలకాలాడుతున్నదెవరో అర్థం కాలేదు. ఓ క్షణానికి బాత్రూం తలుపులు తెరచుకున్నాయి. సస్పెన్స్‌గా నేను, బీరువా వారన దాక్కున్నాను. ఎవరోకాదు 'శ్రీహిత' ఒంటిమీద మంచి ముత్యాల్లా నీటి బిందువులు ఎదపై నుండి కారుతూ. ఆమెను ఆట పట్టించాలని 'భౌ' అని అరిచాను. ఆమె త్రుళ్ళిపడింది. ఒంటిమీద తుండుగుడ్డ జర్రున జారిపడింది. నామీద పడ్డది. అప్పుడు చూసా నామెలో సర్వసౌందర్యాలు. ఇంతదాకా ఓ చిన్నపిల్లలా భావించి ఆమె స్పర్శలో పులకాంకితుడిని కాని నేను స్త్రీలో ఉండే అందమైన ఎత్తుపల్లాలు మాధుర్య మహిమ గ్రోలింది ఆ కౌగిలింత లోనే. శ్రీహిత నాపాలిట రతీదేవిలా నిలిచింది. తనువులు మరిచి ఎక్కడో వుండే స్వర్గాన్ని మా చెంతకు ఏతెంచేలా చేశాం.

''అమ్మదొంగా! అందుకా నీతోటి వాళ్ళని కాదని నాచేత సైకిల్ నేర్చుకున్నావు'' అన్నాను.

''అంతేకాదు శృంగార పాఠాలు నేర్పుతారని కూడా!'' అనగానే శ్రీహిత నన్నెంత కోరుకున్నదీ అర్థమైంది.

విచిత్రం ఏమంటే శ్రీహిత నన్నేనాడూ పెళ్ళి చేసుకోమని వెర్రి ఏడుపులు ఏడవలేదు. సరికదా అనేక అనుభవాలు రుచి చూపించింది.

శ్రీహిత పెళ్ళి చేసుకోవటానికి వారం ముందు నాతో అంది- ''ప్రతి మగాడు పెళ్ళికి ముందు అనుభవం కోరుకుంటాడు. మరి స్త్రీ అలా కోరుకుంటే తప్పేముం టుందో నాకు అర్థం కాదు. అందుకనే నేను పెళ్ళికి ముందే అనుభవం మీ ద్వారా చూశాను'' అన్నప్పుడు శ్రీహితలో ఓ వింత అమ్మాయిని చూశాను. అదీ నా అనుభవం'' అని మిత్రులవైపు చూశాడు శ్యామ్.

''భలేగా వున్నాయి మన అనుభవాలు.'' అని నవ్వాడు ప్రభాకరన్.

అలా అనుకున్నారే గాని-

''ఏదో అనుభవం చెప్పమన్నామని చెప్పి భలే పువ్వులు పెట్టార్రా'' అనుకున్నాడు ప్రభాకరన్.

''వీళ్ళ సంగతి నాకు తెలీనిదా! స్టార్టింగ్ ట్రబుల్ గాళ్ళు...వీళ్ళ గాలి కబుర్లు అస్సలు నమ్మలేం'' అనుకున్నాడు శ్రావణ చంద్ర.

''అయినా వీళ్ళకంత దమ్ములెక్కడివి....స్త్రీని పొందాలంటే ఎంత ధైర్యసాహసాలు కావాలి. పైగా అదృష్టం వుండొద్దూ!'' మేఘశ్యామ్ లోపల గునిగాడు.

- నిజానికి ఆ ముగ్గురుమిత్రులు ఒకరి అనుభవాలు ఒకరు నమ్మలేదు. కానీ అతి పరిచయంవల్లో, మరో జలసీ భావనవల్లో మిగతావాళ్ళు నమ్మడానికి ప్రాణం ఒప్పలేదు.

అంతే! కానీ ముమ్మాటికీ అవి యదార్థ గాథలే!

★

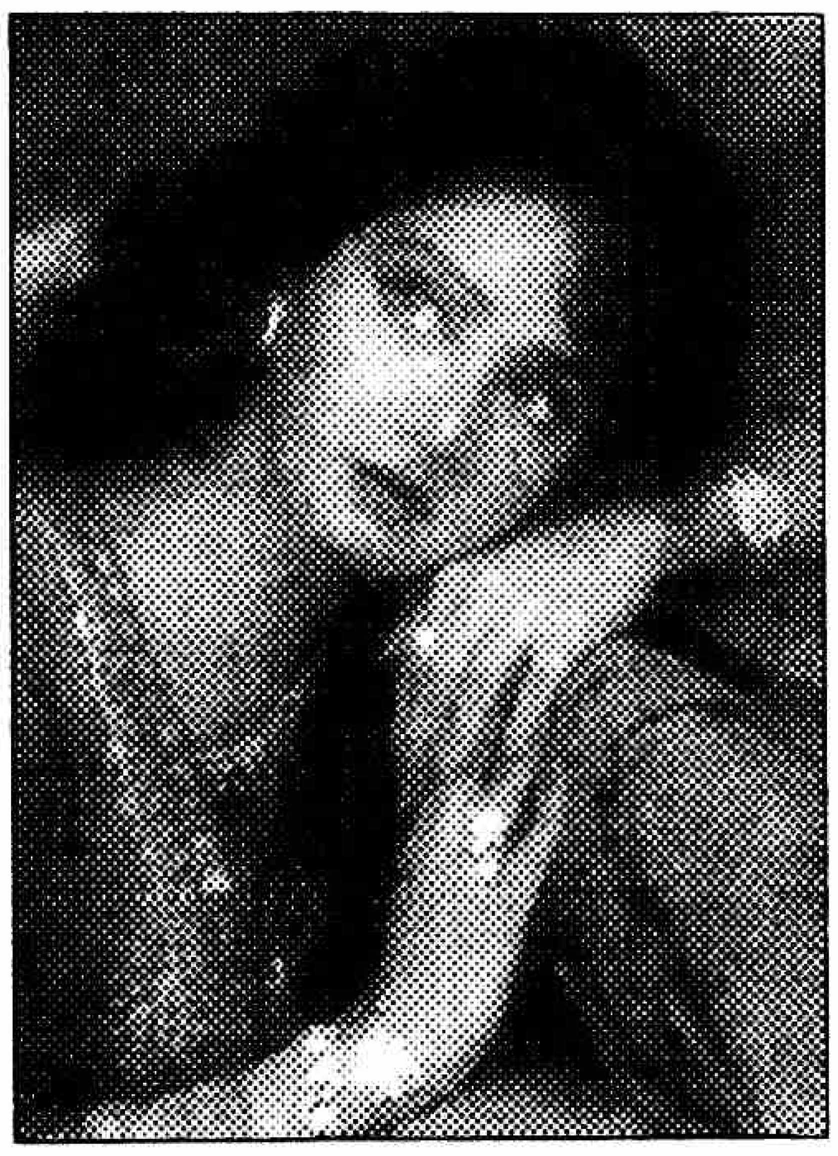

చిరంజీవి కాంప్లిమెంట్

మార్చి 6,1998న 'గ్రీన్ ఏకర్స్'లోని ఫస్ట్‌ఫ్లోర్ బాల్కనీలో లైటింగ్ మిలమిలలు, అందమైన తారల తళ తళల మధ్య ఓ గ్రాండ్ ఫంక్షన్ జరిగింది. ఆ ఫంక్షన్‌కి ప్రస్తుతం వార్తల్లో ఉన్న పూనమ్ థిల్లాన్‌తోపాటు, అనిల్‌కపూర్, గోవిందా, డేవిడ్ థావన్ తదితరుల భార్యలు, వీళ్ళందరిలోనూ మరింత ప్రత్యేకంగా కనిపించే చిరంజీవి దంపతులు హాజరయ్యారు. ఇంతకీ ఆ ఫంక్షన్ ఏమిటంటే...శ్రీదేవి, బోనీకపూర్‌ల ముద్దులపాప 'జాన్వి' బర్త్‌డే! తెల్లటిడ్రస్, మ్యాచింగ్ షూస్, సాక్స్‌లతో ఉన్న 'జాన్వి'ని చూసి మెగాస్టార్ ''ఇంత అందమైన బేబీని నేను ముందెన్నడూ చూడలేదని'' కాంప్లిమెంట్ అందచేశాడు. అన్నట్టు- జాన్వి ఫస్ట్ బర్త్‌డే ఇన్విటేషన్ మీద ఏమని వ్రాసి ఉందో తెలుసా?

ఆమె పరుగెత్తలేదు, అయితే దోగాడగలదు.

ఆమె రాయలేదు. అయితే జిలుగుగీతలు గీయగలదు.

ఆమె నమల లేదు. అయితే కొరకగలదు.

-జె.వి.బాబు